

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1. Vtrum post resurrectionem Christus habuerit verum corpus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72797)

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum Christus post resurrectionem habuerit uerum corpus :

Iud resurgere dicitur quod cecidit . ergo oportuit, ut idem corpus Christi eidem animæ uniretur in resurrectione. ergo corpus Christi post resurrectionem fuit uerum eiusdem naturæ corpus. Antecedens ex Dam auctoritate. Prima consequentia probatur ex rōne resurrectionis. Secunda aut ex hoc, quod ueritas naturæ corporis est ex forma. Secundo probat conclusio ex opposito. si corpus Christi fuisset phantasticum, non fuisset uera, sed apparēs illi? resurrectio. Reliqua in rōnibus argumentorum tacta inferius in propriis locis tractanda sunt.

Inf ar. 3. co. & op. 60. c.

AD PRIMVM sic proceditur . Videtur, q̄ Christus post resurrectionem non habuerit uerū corpus. Verum enim corpus nō potest simul esse cum alio corpore in eodem loco: sed corp⁹ Christi post resurrectionem fuit simul cum alio corpore in eodem loco: intravit. n. ad discipulos suos ianuis clausis, ut dicitur Io. 20. ergo uidetur, quod Christus post resurrectionem non habuerit uerum corpus.

¶ 2 Præ. Verum corpus non euanescit ab aspectu intuentium, nisi forte corrumpatur: sed corpus Christi euanuit ab oculis discipulorum eum intuentium, ut dicitur Luc. ultimo. ergo uidetur quod Christus post resurrectionem non habuerit uerum corpus.

¶ 3 Præ. Cuiuslibet ueri corporis est determinata figura: sed corpus Christi apparuit discipulis in alia effigie, ut patet Mar. ult. ergo uidetur, quod Christi post resurrectionem non habuerit uerum corpus humanum.

SED CONTRA est, quod dicitur Luc. ult. qđ Christo discipulis apparente, conturbati & conterriti existimabant se spiritum uidere, ac si non haberet uerum corpus, sed phantasticum. Ad quod remouendum ipse postea subdit, palpate & uidete, quia spiritus carnem & ossa non habet, sicut me uideris hęc. non ergo habuit corpus phantasticum, sed uerum.

RESPON. Dicendum, quod sicut Damasc. * dicit in 4. lib. illud resurgere dicitur, quod cecidit. corpus autem Christi per mortem cecidit, inquam. s. fuit ab eo anima separata, quæ erat eius formalis pfectio. Vnde oportuit ad hoc, quod esset uera Christi resurrectio, ut idem corpus Christi iterato eidem animæ uniretur: & quia ueritas nature corporis est forma, consequens est quod corpus Christi post resurrectionem & uerum corpus fuerit, & eiusdem naturæ, cuius fuerat prius, si autem eius corpus fuisset phantasticum, non fuisset uera resurrectio, sed apparrens.

Li. 4. c. 38. & est. li. non multū a pri.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod corpus Christi post resurrectionem, non ex miraculo, sed ex conditione gloriæ, sicut quidam dicunt, clausis ianuis ad discipulos introiuit, simul cum alio corpore in eodem loco existens. sed utrum hoc habere possit corpus gloriosum ex aliqua proprietate sibi indita, ut simul cum alio corpore in eodem loco existat, * inferius discutietur, ubi agetur de resurrectione communi, nunc autem quantum ad propositum sufficit, dicendum est, quod non ex natura corporis, sed potius ex uirtute diuinitatis uniter, illud corpus ad discipulos, licet uerū esset, ianuis clausis introiuit. unde Aug. † dicit in quodam sermone paschali, quod quidam sic disputant, Si corpus erat, si hoc surrexit de sepulchro quod pependit in ligno quomodo p ostia clausa intrare potuit? Et respōdet, Si comprehendis modum, non est miraculum, ubi deficit ratio, ubi est fidei ædificatio. Et super Ioann. * dicit, Moli corporis, ubi diuinitas erat, ostia

Non cōpleuit morte p ueritas.

In ser. 3. in dñica in o. p. p. & est ser. 149. in ordine, 10. 10.

Tract. 12. in Io. a. me. 10. 6.

clausa non obstiterunt: ille quippe non eis apertis intrare potuit, quo nascente uirginitas matris inuolata permansit. Et idem dicit Greg. † in quadam Hom. de octaua paschæ.

AD SECVDVM Dicendum, quod sicut dictum est, Christus resur. exiit ad immortalem gloriæ uitā. Hęc est autem dispositio corporis gloriosi, ut sit spirituale, id est, subiectum spiritui, ut Apost. dicit 1. ad Cor. 15. Ad hoc autem quod sit omnino corpus subiectum spiritui, requiritur quod omnis actio corporis, subdatur spiritui uoluntati. quod autem aliquid uideatur, fit per actionem uisibilis in uisum, ut patet p philo. * in 2. de anima. Et ideo quicumque habet corpus gloriosum, in potestate sua habet, uideri quando uult, & quando non uult, non uideri: hoc tamen habuit Christus non solum ex conditione corporis gloriosi, sed etiam ex uirtute diuinitatis, p quam fieri potest, ut etiam corpora non gloriosa miraculose non uideantur, si ut uellet uideretur: non autem uideretur si non uellet. dñ ergo, quod Christus ab oculis discipulorum euanuit, non quia corrumperet, aut resolveret in aliqua inuisibilia: sed quia sua uoluntate desit ab eis uideri: uel eo præsentē, uel et eo abscedente uelociter p dorem agilitatis.

AD III. Dicendum, quod sicut Severianus dicit in sermone paschali, Nemo putet Christum sua resurrectione sui uultus effigiem cōmutasse. Quod est intelligendum quantum ad lineamenta mēbrorum, quia nihil inordinatum, & deforme fuerat in corpore Christi p Spiritum sanctum concepto, q̄ in resurrectione corrigēdam esset: accepti tamē in resurrectione gloriam claritatis. Vnde idem ibidē subdit, Sed mutatur effigies, dñ efficitur ex mortali immortalis, ut hoc sit acquiuisisse uultus gloriæ, nō uultus substantiam perdidisse, nec tamen illis discipulis in specie gloriosa apparuit: sed sicut in potestate eius erat, ut corpus suum uideretur, uel non uideretur, ita in potestate eius erat, ut ex eius aspectu formaretur in oculis intuentium, uel forma gloriosa uel non gloriosa, aut etiam commista, uel qualitercumque se hēns: modica tamē differentia, sufficit ad hoc quod aliquis uideatur in aliena effigie apparere.

Hom. ex. p. 1.

Li. 2. c. 10. 3.

Art. 7.

ARTICVLVS II.

Vtrum Christi corpus resurrexerit integrum.

AD SECVDVM sic procedit. Vt, quod corpus Christi nō resurrexerit integrum. Sūt enim de integritate humani corporis caro & sanguis, quæ Christus nō uī habuisse. dñ enim 1. ad Cor. 15. Caro & sanguis regnum Dei nō possidebunt: Christus autem resurrexit in gloria regni Dei. uideat ergo quod non habuerit carnem & sanguinem.

¶ 2 Præ. Sanguis est unus de quatuor humoribus. si ergo Christus habuit sanguinem, pari rōne habuit alios humores, ex quib. causatur corruptio in corporib. animalium. sic ergo sequeretur, q̄ corpus Christi fuerit corruptibile, q̄ est inconueniens. nō igitur Christi

Super quæst. quinquagesimam articulum secundum.

Tul' uelona. In corpore una conclusio.

Corpus Christi resurrexit integrum scilicet cum carnis & ossibus &c.

Probat dupliciter.

Primo ostendit: Corpus Christi in resurrectione fuit eiusdem nature: & alterius gloriæ. ergo totum habuit quicquid erit in et ad naturam corporis humani. ergo oia ista fuerunt in corpore Cri. Secūda consequentia probatur, quia hæc oia pūnet ad naturam humani corporis. Deinde pbatur, quod hæc omnia integrē fuerunt in Christo: quia

Locis ser. ar. 1. uideat.